

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Taciturnitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A nimè posse cognoscebat. Paulus quoque, qui sexagenarium numerum viduitati dicatum agnoscebat, illi, inquam viduitati, quæ casta, sincera & intaminata in solitudine perleverat, ubi probatam mulierem eligi mandat, quæ junioribus præsit, *Vidua, inquit, eligatur non minor LX. annorum: ad eum usque numerum scilicet, perfectionem in muliere designans, & qui est viro infirmior, non nisi sexagesimum fructum colligit in Divinis literis.* Ideo, si se redemptura sit mulier, Levitico, didrachmas *LXX. offerit, id est, fructum sexagenarium.* Eruditeque ad modum D. Hieronymus causam, ut sexagenarius numerus ad viduas referatur, explicare volens, ad numeri ipsius hieroglyphicum se confert: in quo scilicet pollex à superiore digito deprimitur, arcusque cinctus ab eo in quantis affligatur angustis ipsa viduitas, ostendet, quæ ita sit undecumque cohibita. Mox illud addit ad consolationem: *Quanto scilicet major est difficultas expertæ quondam voluptatis illecebris abstinere, tanto majus propositum esse præmium.*

LXX. ET SEPTENA MILLIA. CAP. L.

B UT vero & reliquas tres decadas attingamus, septuaginta exprimebantur, ut Beda tradit, indice ut supra circumducto, pollice vero ita exporrecto, ut in medium indicis artum affigatur. Neque aliud super hoc numero mysticum adinveni. Idem gestus in dextera, sed non ex Bedæ sententia septena millia computabat.

OCTOGINTA, ET OCTONA MILLIA. CAP. LI.

I ndex idemdem circumflexus, pollexque protentus, ita tamen ut ejus unguis extra medium indicis articulum prominens appareat, octogenarii numeri est hieroglyphicum in lava, in dextera octona millia signat.

ADORATIO. CAP. LII.

Q ui quidem gestus ad os admotus adorationis hieroglyphicum est: de quo Apulejus IIII. Metamorph. Et admoventes oribus suis dexteram, priore digito in erectum pollicem residente, ut ipsam prorsus deam Venerem religiosis adorationibus venerabantur.

NONAGINTA, ET NOVEM MILLIA. CAP. LIII.

P ER inflexum autem lavæ indicem, ita ut ejus unguis ad radicem pollicis applicetur, pollex liber extet, qui superiore numero, toto extremo articulo oppressus ab indice, nonagenarius exprimitur. In dextera gestus idem millia novem. Ita cum ad novem & nonaginta perventum est, manus omnis ita clauditur, ut pugnum faciat pollice superextante, & ad mediam infamis dorsum exporrecto. Qui si pugno ita includatur, ut cum ungue suo totus occultetur articulus, sexaginta novem attenuet.

TACITURNITAS. CAP. LIV.

S Uperesset de myriadibus dicere, quæ per manum variis gestibus modo ad pedus, modo ad femur applicatam indicantur, de quo apud Plautum:

Pectus digitis pulsat, cor credo evocaturus foras.

Ecce autem avoritur nixus lava, in favore habet manum,

Dextera digitis rationem computat, feriens femur.

S ed quoniam intentio nostra fuit hieroglyphica conquirem, non artem omnem numerandi tradere, & argumentum id non indiligenter à Beda explicatum, & jam in omnium manibus versatur: finem huic dictioni facturus, quo numero taciturnitatem Ægyptii soliti sint indicare, non est animus præterire. Erat is utique MXXV. mille scilicet & nonaginta quinque: qui partim dextera, partim lava designabatur. Mille, uti superius ostensum est, dextera manus indice, ad primam sui pollicis suffraginem appresso, summoque ejusdem articulo super indicis ungue inclinato. Quinque vero & nonaginta, in lava tribus inferioribus digitis, inflexo infami, anulari & auriculari porrectis, indicis autem ungue ad infimam pollicis suffraginem affixo. Causam vero cur eo numero taciturnitatem

N n n 2

tatem

tatem Ægyptii significarent, eam afferunt: quod compertum est eo dierum numero, qui annos tres complectitur, nisi coeperit puer effari, linguam ejus præpeditam esse, neque ullam superest speciem ut amplius loquatur. Sunt qui Pythagoram triennale silentium dicant hinc instituisse, ut naturæ species exprimeretur in discipulis: quos, ut tunc primum natos, alendos educandosque animi cibo suscepisset. Sed nos in taciturnitatis mentionem illapsi, ejus demum memores, ne hominem gravioribus occupatum studiis & disciplinis, in leves adeo nugas avocare videamur, dicti illius sapientissimi, MANUM DE TABULA, non frustra vulgati, memores, nihil ulterius super digito loquimur.

Apollo nobiliss. pictoris auctor Plin. lib. 35. cap. 10.

JOANNIS PIERII VALERIANI
HIEROGLYPHICORUM
LIBER XXXVIII.
QUA RATIONE LITERÆ ET
DISCIPLINÆ HIEROGLYPHICÆ
SIGNIFICANTUR.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

Ad Illustriss. ac Reverend. Dn. Herculem Gonzagam Cardinalem Mantuanum.

Furnius tuus, Antistes Illustrissime, vir plane probus, & disciplinis optimis pereruditus, cuius tu optime non solum ad doctrinam, sed ad rerum tuarum etiam administrationem, uteris, proximis hinc diebus cum Romam advenisses negotia tua curaturus, impendio me rogavit, Leonem meum illum Ægyptiacum, quem olim Amplitudini tuae dedicare cogitasset, sibi videndum tradere: Respondi, fuisse quidem olim id consilii, sed pro re nata captum: quia scilicet clarissimus adolescens discipulus meus, Hippolytus Medices, quo tempore Florentiæ in honore erat, leonem factum qui expellabatur in dies, ad Illustriss. Principem Fridericum fratrem germanum tuum mittere decreverat, marem & faminam oriturus. Id enim frater ipse tuus propagandi semini causa, maxime cupiebat. Ita volebam ego, dum leonculorum illud par splendidiſſimo fratri tuo oblatum in propatulo spectaretur, haberes & tu Leonem alterum interiorem, quem una cum eruditissimis, quos domi alis, amicis atque clares: multa enim insunt Leoni, qua studiosorum omnium ingenia semper exercuerunt. Verum accidit, ut spem falleret leona: quia utramque feminam edidit. quare sublata mihi quoque mittendi Leonem meum occasio: quia neque factum illa jam erat transmittenda, sine qua si meus venisset Leo importune accedere visus esset. Captum tamen cogitare, numquid aliud invenire possem, quod ad ingenii tui sublimitatem videretur accommodatius, cum opportune de studiis tuis ex ipso eodem Furnio, qua mihi mirifice placuerunt, intellexi. Agebat enim re Philosophiæ & divinarum literarum lectionibus incumbere, maxime vero pietatis nostræ ignibus incensum, cogitationes omnes tuas ad ejusmodi disciplinam convertisse, qui quidem nuncius mihi accidit jucundissimus: quandoquidem, si quid ego hujusmodi scribere instituissem, quod ad hoc ipsum, quod tibi adeo cordi est, argumentum facere videretur, sperabam me tibi rem longe jucundiorum effecturum. Erat vero mihi tunc præ manibus, de literis & disciplinis commentarium, quod ad explicanda Ægyptiorum, atque adeo majorum etiam nostrorum quadam super his mysteria confitebatur: quibus scilicet imaginibus per hieroglyphica Sacerdotes Ægyptii, per mystica mox verba veteres Hebræorum patres, literas essent indicare soliti, quibus disciplinas, quibus demum sapientiam ipsam figurassent. Interrogavi Furnium, an commentarium hoc, pro Leone missum, ulla tibi esset in parte placiturum. Legit, & ut animo est egregie candido, approbavit, suavitque ut omnium summorum contatione libellum omnino ommitterem. Cujus ego judicio fretus, nam cum palati tui optime callentem arbitrabar, quam primum per occupationes licuit commentarium absolvi, tibi, statim, quicquid id esset, dedica-